

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317213134
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4317213134.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. I., J. XXXX/XX, proti žalovanému: Home Credit Slovakia a. s., IČO: 36 234 176, so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, zastúpený: Advokátska kancelária Goliášová Gabriela, s. r. o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 679, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 25. júna 2018 č.k. 5Csp/120/2017-186, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výrokov III. a VI. **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi voči žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (OS Levice) rozsudkom zo dňa 25.06.2018 č.k. 5Csp/120/2017-186 konanie čiastočne, čo do sumy 370 eur zastavil (výrok I.). Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 19.04.2013, ktorá je súčasťou úverovej zmluvy č. 4304085435 určil súd za neplatnú (výrok II.). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.228,84 eura, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok IV.). Zároveň ponechal v platnosti neodkladné opatrenie nariadené uznesením OS Levice zo dňa 18.09.2017, č.k. 5Csp/120/2017, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 19.04.2013 a to až do právoplatného skončenia konania (výrok V.).

2. O náhrade trov konania rozhodol súd s tým, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (výrok VI.). V tejto časti svoje rozhodnutie odôvodnil aplikovaním ust. § 255 ods. 2 v spojení s § 256 ods. 1 CSP, pretože žalobca zavinil čiastočné zastavenie konania pokiaľ ide o čiastočné späťvzatie žaloby v časti uplatnenej nemajetkovej ujmy 300 eur a sumy 70 eur, t.j. spolu 370 eur. Zároveň žalobca nebol úspešný v časti, ktorou sa domáhal bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Z uvedených dôvodov, keďže žalobca bol úspešný v súdnom konaní len čiastočne a žalovaný mal len čiastkový úspech v konaní, tak súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, prvoinštančný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný uzavrel so žalobcom formulárovú zmluvu, ktorou boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky, pričom žalovaný konal pri tejto činnosti ako právnická osoba - podnikateľ v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (poskytovanie úverov) a žalobca uzatváral túto zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ. V konaní tiež nebolo preukázané a ani tvrdené, že by finančné prostriedky boli poskytované žalobcovi na výkon podnikania alebo podnikateľskú činnosť. Preto súd s prihliadnutím na formulárový charakter zmluvy, ktorá bola vopred pripravená žalovaným a žalobca

nemohol ovplyvniť jej obsah, považoval žalobcu za spotrebiteľa a žalovaného za dodávateľa (veriteľa) a to s poukazom na ust. § 2 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch z dôvodu, že vzhľadom na dojednané zmluvné podmienky poskytnutého úveru ide o spotrebiteľský úver, tak ako ho definuje tento zákon vo svojom ust. § 1 ods. 2. Medzi stranami sporu následne vznikol spotrebiteľsko-právny vzťah na základe spotrebiteľskej zmluvy. Pre spotrebiteľskú zmluvu je vo všeobecnosti typické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník pritom upravuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok obsiahnutých v spotrebiteľských zmluvách. V prípade ak sú dojednané ustanovenia, ktoré sú obsiahnuté v spotrebiteľských zmluvách a spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ide o neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré zákon sankcionuje neplatnosťou. Zákonodarcia predpokladá, že dodávateľ má pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv také vedomosti a skúsenosti, ktoré ho oproti spotrebiteľovi zvýhodňujú ako účastníka zmluvného vzťahu založeného práve spotrebiteľskou zmluvou. Následne súd preskúmal uzavretú zmluvu a dospel k záveru, že táto neobsahuje všetky zákonné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to z dôvodu, že v nej nie je v súlade so zákonom uvedený údaj o RPMN, pretože je uvedený v rozmedzí od 16,6% do 17,1%. Podľa názoru súdu je tento údaj dôležitý preto, že umožňuje spotrebiteľovi posúdiť výhodnosť úveru, a preto by mal byť tento údaj uvedený jasne, určito a zrozumiteľne. Okrem toho celková výška úveru, ktorú mal zaplatiť žalobca žalovanému bola uvedená nesprávne, pretože v nej neboli zahrnuté poplatky za poistenie, resp. za poskytnuté služby, pričom podľa názoru ide o doplnkové služby podľa § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z., súvisiace s úverom a takéto služby je potrebné zaradiť do celkových nákladov spotrebiteľa podľa § 2 písm. i) cit. zákona a aj zohľadniť pri samotnom výpočte RPMN. Z uvedeného dôvodu považoval súd za nesprávne uvedenú výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa, pretože po započítaní týchto poplatkov je RPMN vyššia ako v predmetnej zmluve. Podľa prepočtu súdu na interaktívnej kalkulačke je RPMN vo výške 20,77% (pri prepočte boli použité tieto parametre: výška úveru 3.000 eur, doba splácania úveru 84 mesiacov a výška mesačnej splátky 64,86 eura). Zároveň podľa prepočtu súdu celková čiastka, ktorú mal zaplatiť žalobca ako spotrebiteľ mala predstavovať sumu vo výške 5.448,24 eura (84 x 64,86 eura), a nie 4.956 eur ako je uvedené v článku 50 úverovej zmluvy zo dňa 19.04.2013. S poukazom na tieto dôvody je takýto úver bezúročný a bezpoplatkový vzhľadom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z., pretože predmetná zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti, resp. údaj o výške RPMN bol uvedený v neprospech spotrebiteľa. Pretože žalobca zaplatil žalovanému sumu 4.228,84 eura, pričom jeho povinnosťou bolo z titulu bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru zaplatiť iba sumu poskytnutého úveru 3000 eur, rozdiel medzi týmito sumami (4.228,84 eura - 3.000 eur) predstavuje suma 1.228,84 eura, o ktorú sumu sa žalovaný na úrok žalobcu bezdôvodne obohatil a to bez právneho dôvodu. Zaplatenie úhrad spolu v sume 4.228,84 eura v prospech žalovaného žalobcom, resp. jeho zamestnávateľom bolo preukázané výpisom z účtu (majiteľa V.) a účtu žalobcu, čo vyplýva zo správ od S., pričom údaje v tomto smere nespochybnila žiadna zo strán tohto sporu. Súd následne zaviazal žalovaného žalobcovi túto sumu sústavného bezdôvodného obohatenia (1.228,84 eura) zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Súd dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 19.04.2013 ako súčasť úverovej zmluvy z tohto istého dňa vyhlásil za neplatnú, pretože išlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1, 5 OZ. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy bola priamo súčasťou úverovej zmluvy, nebola individuálne dohodnutá a bola tak naformulovaná, že prípadný nesúhlas s takouto dohodou o zrážkach zo mzdy mal byť zaškrtnutý krížikom. Okrem toho táto dohoda bola napísaná menším písmom ako v prípade úverovej zmluvy, a preto mohla spotrebiteľovi pri uzatváraní úverovej zmluvy uniknúť pozornosť, že sa napriek tomu považovala za uzavretú, pretože žalobca ako spotrebiteľ musel vyjadriť výslovný nesúhlas s jej uzavretím. Takéto dojednanie zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach v prospech žalovaného a je v neprospech spotrebiteľa. Súd zistil, že aj v inom súdnom konaní bola obdobne formulovaná dohoda o zrážkach zo mzdy v spojení s hlavou 6 § 1 úverových podmienok vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku (rozsudok OS Spišská Nová Ves zo dňa 03.09.2013 č.k. 16C/111/2012 v spojení s rozsudkom v KS v Košiciach č.k. 5Co/554/2013 zo dňa 19.06.2014). Z uvedených dôvodov považoval súd takúto dohodu o zrážkach zo mzdy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, v dôsledku čoho bol aj daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti tejto dohody, pretože priamo vyplýva z § 53 ods. 1, 5 OZ.

5. Súd konanie čiastočne, ohľadne 370 eur zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP, pretože žalobca podanú žalobu v časti uplatňovanej nemajetkovej ujmy 300 eur, ako aj čo do sumy 70 eur čiastočne zobral späť.

6. Podaná žaloba žalobcu bola zamietnutá aj v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový, pretože od 01.07.2016 platí nový procesnoprávny predpis - CSP, pričom žaloba, že úver je bezúročný a bezpoplatkový je žalobou podľa § 137 písm. c) CSP. V danom prípade tak ide o negatívnu určovaciu žalobu a pre takýto typ žaloby zákon určuje procesnú podmienku, existenciu naliehavého právneho záujmu na určení, že tu takéto právo na úroky a poplatky nie je. Naliehavý právny záujem nemôže byť však daný tým, kde právna otázka majúca s vyriešiť v konaní o určenie má len povahu otázky predbežnej, či čiastkovej. Vzhľadom k tomu, že bola podaná žaloba na plnenie, v ktorej sa riešila prejudiciálna otázka či úver je bezúročný a bezpoplatkový. tak súd v tejto časti žalobu zamietol, pretože žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom negatívnom určení.

7. Súd zároveň ponechal v platnosti aj nariadené neodkladné opatrenie OS Levice dňa 18.09.2017 a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej v záujme ochrany spotrebiteľa.

8. Proti tomuto rozsudku v častiach jeho výrokov III. a VI. podal včas odvolanie žalovaný navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie OS Levice dňa 25.06.2018 sp. zn. 5Csp/120/2017 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípade, aby rozhodnutie prvej inštancie zmenil a priznal žalovanému náhradu trov konania (prvoinštančného a aj odvolacieho). Odvolacie dôvody vymedzil s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

9. Pokiaľ ide o výpočet výšky RPMN, tak použil vzorec, ktorý uvádza zák. č. 129/2010 Z.z. vo svojej prílohe, a preto si myslí, že jeho výpočet výšky RPMN je správny. Pokiaľ súd prvej inštancie realizoval svoj výpočet podľa internetovej kalkulačky, čo sa týka výšky RPMN, tak internetové kalkulačky majú iba informatívny charakter, ktorý nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci nesprávnu hodnotu RPMN, pretože tieto portály nie sú kompetentné a smerodajné na vyhodnocovanie správnosti výpočtu RPMN. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie OS Senica sp. zn. 9CSP/188/2017.

10. Z úpravy § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. nevyplýva, že výška RPMN musí byť v zmluve uvedená jednoznačne konkrétnym číslom. Judikatúra súdov v oblasti dodržiavania náležitostí úrokových zmlúv v spotrebiteľských vzťahoch je veľmi rôznorodá a nejednoznačná, pričom však dochádzalo aj k zmenám zákona č. 129/2010 Z.z. postupným vývojom, na ktoré je podľa uznesenia NS SR zo dňa 22.02.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017 potrebné prihliadať aj pri doterajšej úprave tohto zákona. Väčšina doterajšej rozhodovacej praxe všeobecných súdov je datovaná však skôr, ako došlo k rozhodnutiu Súdneho dvora EÚ ohľadne sporného výkladu náležitostí úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľskom spore ešte neznamená, že tejto strane bude poskytnutá bezbrehá ochrana voči dodávateľovi ako strane silnejšej, bez ohľadu na platné právo.

11. V rámcovej úverovej zmluve je poistenie uvedené ako poistenie výdavkov (doplnkové služby). Pokiaľ by klient o poistenie záujem nemal, v príslušnej kolónke by bolo uvedené „bez poistenia“. Uvedenú službu si klient zvolil, preto sa do políčka vписalo slovo „ANO“. S týmto súvisí aj nutnosť odpočítať od sumy 5.448,24 eura úhradu za poisťné 383,88 eura na dobrovoľnú službu odložené splátky 83,16 eura a za službu zmena výšky a počtu splátok 25,2 eura, pričom následne je výsledkom suma 4.956 eur, tak ako bola uvedená v úverovej zmluve č. 4304085435 ako celkovo splatná suma spotrebiteľovi. Obdobný právny názor zaujal aj OS Brezno v konaní sp. zn. 4C/40/2014. Dojednané poisťné a ani ďalšie doplnkové (alternatívne) služby preto v zmysle úpravy podľa písm. g) nebolo potrebné započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úrokom, čo sa nakoniec odzrkadlilo aj v celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom. Žalovaný zastáva názor, že uvedený postup bol v súlade so zákonným znením, pričom považuje za nedôvodné sankcionovať postup v zmysle zákona bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru žalobcovi.

12. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolanie žalovaného na neho pôsobí zmätočne. Dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať správne RPMN sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. V čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy žalovaný nepostupoval v zmysle dikcie zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, odvoláva sa na novelizáciu, ktorá platí od 01.05.2018, neberúc zreteľ na to, že retroaktivita nie je prípustná. Do pozornosti odvolacieho

súdu dal obsah nasledovných rozhodnutí: rozsudok OS Vranov nad Topľou sp. zn. 7C/96/2016 zo dňa 01.06.2017, bližšie nešpecifikovaný rozsudok OS Žilina, rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/303/2015 zo dňa 30.06.2013, rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 12Csp/166/2016 zo dňa 30.05.2017 a rozsudok KS v Prešove zo dňa 12.12.2011 sp. zn. 7Co/84/2011. Na základe uvedených skutočností žalobca žiadal, aby odvolací súd potvrdil rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny.

13. Krajský súd v Nite, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v častiach jeho výrokov III. a VI., viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 380 ods. 1 CSP a contrario) dospejúc k tomu záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých výrokoch III. a VI. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 191 ods. 1 CSP dôvody súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôvody v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. V prejednávanej veci súd prvej inštancie v súvislosti s rozhodovaním o uplatnených nárokoch žalobcu v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý aj následne pri dodržaní myšlienkového postupu hodnotenia dôkazov v zmysle § 191 ods. 1 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP, t.j. jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti aj správne posúdil podľa ním odcitovaných ustanovení špeciálneho právneho predpisu (zák. č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch) a zároveň aj všeobecného právneho predpisu (Občiansky zákonník). Vzhľadom k uvedenému, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutých výrokoch III. a VI., ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku v častiach týkajúcich sa výrokov III. a VI., s ktorými sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie precíznym spôsobom vyhodnotil tie esenciálne náležitosti, ktoré musí v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere, v danom prípade uzatvorená dňa 19.04.2013. Ak prvoinštančný súd v rámci prejudiciálnej otázky vyhodnotil daný spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi v sume 3.000 eur za bezúročný a bezpoplatkový s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch, tak jeho postup v tomto smere hodnotí odvolací súd po právnej stránke za vecne správny. Na margo súdom prvej inštancie vytýkaných nedostatkov ohľadne výšky RPMN obsiahnutej v predmetnej úverovej zmluve je potrebné súhlasiť s konštatovaním súdu v tom smere, že RPMN v zmluve uvedené, a to v rozmedzí od 16,6% do 17,1%, nekorešponduje zákonu (§ 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.). Citované ust. zákona totiž vyžaduje, aby veriteľ uviedol v zmluve RPMN, pričom súd stanovuje akéhosi rozmedzia v percentách nepovažuje za uvedenie sadzby RPMN, ktorá má byť definitívne určená pri podpise zmluvy. Ak si má veriteľ splniť rámec všetkých povinností voči dlžníkovi podľa § 4 a nasl. zák. č. 129/2010 Z.z., musí totiž vedieť určiť RPMN v čase uzatvorenia zmluvy, pričom oznámenie tohto údaju nemôže odkladať na čas po uzavretí zmluvy, pretože táto esenciálna náležitosť zmluvy musí byť vyjadrená v obsahu zmluvy jasne a určite, aby nemohli vzniknúť žiadne pochybnosti do budúcnosti.

17. Pokiaľ ide o prerátanie správnosti výšky RPMN obsiahnutej v predmetnej úverovej zmluve zo strany prvoinštančného súdu tým spôsobom, ako je uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací

súd k tomuto výpočtu poznamenáva, že tento korešponduje so spôsobom výpočtu, tak ako je uvedený na internetovej stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky, čo znamená, že by sa nemal odmietat', tak ako tvrdí žalovaný vo svojom odvolaní.

18. Odvolací súd sa stotožňuje aj s postupom prvoinštančného súdu, na základe ktorého do celkovej výšky sumy, ktorú mal žalobca zaplatiť žalovanému z titulu poskytnutého spotrebiteľského úveru bolo potrebné zahrnúť aj poplatok za poistenie, resp. za poskytnuté služby, pretože v zmysle § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. ide o doplnkové služby súvisiace s poskytnutým úverom, ktoré je potrebné zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa a to s poukazom na ust. § 2 písm. i) cit. zákona.

19. V kontexte uvedených dôvodov odvolací súd podané odvolanie žalovaného zo dňa 03.10.2018 smerujúce voči výrokom III. a VI. napadnutého rozsudku OS Levice zo dňa 25.06.2018 č.k. 5Csp/120/2017-186 vyhodnotil za nedôvodné a rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 369 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnil.

22. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).